

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/204/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7717209515
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7717209515.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobkyne: Y. Ľ. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom v B., D. XXXX/XXX, proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, IČO: 47 258 713, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Po, vložka č. 2990/B, zastúpenému SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 36 862 711, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 19. februára 2018 sp.zn. 5Csp/114/2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutom výroku I., ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 255,13 € bezúročne do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku IV., ktorým súd rozhodol o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 19. februára 2018 č.k. 5Csp/114/2017-248 rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX XXXXXXXX zo dňa 14.03.2010 sumu 255,13 eur titulom bezdôvodného obohatenia bezúročne, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie, čo sa týka nároku žalobkyne spočívajúcom v určení, že úver zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX XXXXXXXX zo dňa 14.03.2010 je bezúročný a bez poplatkov zastavuje.

III. Súd konanie, čo sa týka požadovaného 5,05 % ročného úroku z omeškania zo sumy 255,13 eur od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia z a s t a v u j e.

IV. Súd priznáva žalobkyni plnú náhradu trov konania o ktorých bude rozhodnuté osobitným rozhodnutím.

2. Rozhodol tak o žalobe doručenej súdu 2.5.2017, ktorou žalobkyňa žiadala aby súd určil, že úver zo zmluvy o úvere zo dňa 14.3.2010 uzatvorený medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a domáhala sa voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 255,13 € spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne z uplatnenej istiny od právoplatnosti rozsudku do zaplatenia. Ďalším výrokom sa domáhala určenia, že predmetná zmluva je neplatná. Svoj návrh odôvodnila tým, že všetky písomnosti, ktoré jej obchodný zástupca žalovaného predložil na podpis boli vo forme predtlačeneho formulára, pričom formuláre tento zástupca vypisoval sám a žalobkyni ich predložil iba k podpisu.

Obsah zmluvy nemala možnosť ovplyvniť a výslovne jej bolo povedané, že ak listiny nepodpíše, úver jej nebude poskytnutý. Namietala neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v zmluve o úverových podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy, ktoré sú nečitateľné (z hľadiska veľkosti písma), zároveň je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve, zmluva neobsahuje aj ďalšie náležitosti stanovené zákonom, a preto je podľa názoru žalobkyne úver bezúročný a bez poplatkov. Výšku bezdôvodného obohatenia vypočítala ako rozdiel medzi sumou, ktorá jej bola zo strany žalovaného poskytnutá vo výške 7.034,07 € a splátkami, ktoré uhradila vo výške 7.289,20 €, preto rozdiel predstavuje 255,13 €.

3. Počas konania žalobkyňa zobrala svoj návrh späť v časti určenia, že úver zo zmluvy zo dňa 14.3.2010 je bezúročný a bez poplatkov, ako aj v časti určenia, že predmetná zmluva je neplatná. Rovnako zobrala späť svoj návrh v časti úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne od právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia a žiadala, aby súd v týchto častiach konanie zastavil.

4. Súd vec právne posúdil podľa § 18 ods. 1,2, § 20a ods. 2, § 39, § 107 ods. 1,2, § 451 ods. 1,2, § 551 ods. 1,2,3 Obč.zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka a § 2 písm. b/, § 4 ods. 1, 2, 4, zákona č. 258/2001 Z.z., ako aj podľa § 23a ods. 1,2 zák.č. 634/1992 Zb, pričom aplikoval ust. § 61, § 62, § 127, § 132 ods. 1, § 133 ods. 2, § 134, § 160 ods. 1, § 161 ods. 1,2,3, § 298 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (CSP).

5. V prvom rade sa zaoberal vznesenou námietkou zo strany žalovaného, že organizačná zložka tak, ako bola označená v samotnom žalobnom návrhu nemá právnu subjektivitu (preto žalovaný žiadal, aby súd podľa § 161 ods. 2 CSP konanie zastavil). Súd dospel k záveru, že táto námietka je nedôvodná. Vychádzal z úvahy, že aj keď v žalobnom návrhu žalobkyňa označila právneho nástupcu po CETELEM SLOVENSKO, a.s., Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783 ako BNP PARIBAS FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 47 258 713, svojím podaním doručeným súdu 25.10.2017 na č. I. 220 - 221 spisu však svoj žalobný návrh, čo sa týka označenia žalovaného opravila správne v súlade s výpisom z obchodného registra Okresného súdu Bratislava I., oddiel Po, vložka č. 2990/B. Podľa názoru súdu sa jedná o odstrániteľnú vadu žaloby, ktorú žalobkyňa bez výzvy súdu sama zohľadnila. Zdôraznil, že súd musí v celom rozsahu rešpektovať zákonné právo účastníkov na súdnu ochranu (článok 46 ods. 1 Ústavy SR) a je povinnosťou súdu vychádzať z toho, že má poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníka sporu. Formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Pokračovanie v konaní treba chápať ako možnosť súdu konať a rozhodovať bez zásadnejších prekážok, akými sú neodstrániteľné alebo neodstránené nedostatky podaní.

6. V ďalšom sa súd zaoberal vznesenou premlčacou námietkou zo strany žalovaného. Poukázal na to, že nárok žalobkyne uplatnený podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka sa v zmysle § 107 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka sa premlčí v trojročnej objektívnej lehote a dvojročnej subjektívnej lehote. Keďže žaloba bola doručená súdu 02.05.2017 súd nepovažoval za premlčané tie transakcie, ku ktorým došlo v období od 02.05.2014 (objektívna trojročná premlčacia lehota). Žalobkyňa na kreditnej karte Cetelem za obdobie od mája 2014 do konca februára 2017 urobila na karte výbery za 2.620,69 eur. Za to isté obdobie na účet žalovaného vložila formou revolvingových splátok sumu 3.956,- eur. Rozdiel medzi týmito sumami predstavuje 1.335,31 eur. Dôvodil, že žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila nárok za celé obdobie zmluvného vzťahu, teda od 01.09.2010 do 28.02.2017 za ktoré obdobie učinila výbery 7.034,07 eur a vklady 7.289,20 eur, ktorý rozdiel predstavuje 255,13 eur. Keďže žalobkyňa si uplatnila sumu nižšiu ako je skutočný rozdiel za žalované obdobie, súd sa zaoberal v tomto konaní iba touto sumou a nie vyššou sumou, ako je vypočítaný rozdiel. Takto súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne uplatnený v tomto konaní rozhodne premlčaný nie je.

7. Súd konštatoval, že predmetná zmluva je kombinovanou úverovanou zmluvou, kde prvá časť sa týka poskytnutého úveru v sume 530,10 € a v druhej časti je uvedená zmluva o revolvingovom úvere. V prvej časti (v zmluve o úvere) sú obsiahnuté všetky náležitosti korešpondujúce s citovanými zákonnými ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý bol platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy, avšak v časti zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru tieto údaje absentujú, teda nie sú uvedené všetky zákonom požadované náležitosti. Čo sa týka uzavretej poisťovnej zmluvy (pod písmenom D) súd mal za to, že táto je absolútne neplatným právnym úkonom, rovnako ako dohoda o zrážkach zo mzdy

(uvedená pod písmenom E). Ďalej konštatoval, že došlo k porušeniu § 4 ods.2 písm.h/ zák. č. 258/2001 Z.z., keďže nebola uvedená ročná úroková sadzba ako aj k porušeniu písm.j/ citovanej právnej normy, keďže v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rovnako došlo podľa súdu prvej inštancie k porušeniu a absencii náležitosti v zmysle § 4 ods.2 písm.k/ citovaného zákona, keďže priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov nie je v zmluve vôbec uvedená. S poukazom na § 4 ods.3 citovanej právnej normy preto súd uzavrel, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov.

8. S poukazom na vyššie uvedené mal súd zato, že sú splnené podmienky § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a že na strane žalovaného došlo k vzniku bezdôvodného obohatenia, a to plnením z neplatného právneho úkonu. Zaoberal výškou bezdôvodného obohatenia, s tým, že nepremiľčaná časť nároku žalobkyne predstavovala splátky z poskytnutého revolvingového úveru za čas od 02.05.2014 do 02.05.2017. Za uvedené obdobie vykonala výbery za 2.620,69 eur a na splátkach uhradila 3.956,- eur, rozdiel medzi týmito sumami činí 1.335,31 eur. Žalobkyňa si v tomto konaní uplatnila sumu 255,13 eur.

9. V časti, v ktorej žalobkyňa zobrala žalobu späť súd podľa § 145 ods.2 CSP konanie zastavil.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP tak, že ich náhradu úspešnej žalobkyni priznal.

11. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie voči výrokom I. a IV. z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm.a/, f/ a h/ CSP, pretože neboli splnené procesné podmienky, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný má za to, že konajúci súd mal konanie zastaviť a nemal pokračovať v konaní (a už vôbec nemal vydať rozsudok), nakoľko žalobkyňa podala žalobu proti subjektu nespôsobilému byť účastníkom konania, ktorý nedostatok podmienky konania sa nedá odstrániť.

12. Zdôraznil, že súd prihliadal na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a vo veci rozhodnúť, kedykoľvek za konania. Uviedol, že ustálená rozhodovacia prax súdov ako aj odborná literatúra uvádza, že nesprávne označenie žalovaného - označenie subjektu bez procesnej subjektivity v zmysle § 62 CSP - je neodstrániteľným nedostatkom konania a súd konanie v takom prípade uznesením zastaví. Citoval ust. § 7 ods.1, 2 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého organizačnou zložkou podniku sa rozumie odštepny závod alebo iný organizačný útvar podniku podľa tohto zákona alebo osobitného zákona. Odštepny závod je organizačná zložka podniku, ktorá je ako odštepny závod zapísaná v Obchodnom registri. Pri prevádzkovaní odštepného závodu sa používa obchodné meno podnikateľa s dodatkom, že ide o odštepny závod. Ďalej citoval ust. § 2 ods.8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého pobočka zahraničnej banky je pobočka podľa osobitného predpisu, ktorá je organizačnou zložkou zahraničnej banky umiestnenou na území Slovenskej republiky, ktorá priamo vykoná najmä prijímanie vkladov a poskytovanie úverov; všetky pobočky zahraničnej banky zriadené v Slovenskej republike touto zahraničnou bankou so sídlom v členskom štáte Európskej únie alebo v inom zmluvnom štáte Európskeho hospodárskeho priestoru sa považujú z hľadiska oprávnenia vykonávať bankové činnosti za jednu jej pobočku. Poukázal na označenie žalovaného v žalobe: CETELEM SLOVENSKO, a.s., IČO: 35787783, právny nástupca BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47258713. Žalovaný má za to, že žalobkyňa označila ako žalovaného subjekt, ktorý nemá právnu subjektivitu a teda ani spôsobilosť byť účastníkom konania. Podporne upriamil pozornosť na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co/309/2012, v zmysle ktorého pokiaľ v žalobe úplne, presne, určito a zrozumiteľne bol za účastníka konania označený ten, kto nemá spôsobilosť byť účastníkom konania, ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Podobne rozhodnutie NS SR 5Cdo/53/2001 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave 3Co/157/2012, v zmysle ktorých nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania. Aj keď žalobkyňa podaním zo dňa 23.10.2017 uviedla, že dopĺňa úplný názov právneho zástupcu žalovaného, tento nedostatok podmienky konania sa nedá odstrániť.

13. Citujúc ust. § 107 ods. 1, 2 Obč. zák. žalovaný zároveň dôvodil, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí najneskôr za tri roky odo dňa, keď k nemu došlo, pričom úroky a poplatky v danom prípade boli z jednotlivých predpísaných platieb uhrádzané postupne. Preto podľa

názoru žalovaného je zřejmé, že premlčacia doba plynula samostatne pre každé čiastkové plnenie a počíta sa od pripísania jednotlivých platieb na účet spoločnosti CETELEM pri zohľadnení rozloženia platby a nie až od času, keď sa o tom žalobca dozvedel (s poukazom na § 392 ods. 2 Obch. zák.).

14. Žalovaný namietal aj rozhodnutie o trovách konania, keď citoval ust. § 256 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Poukázal na to, že súd v odôvodnení musí dbať na to, aby odôvodnenie bolo presvedčivé. Vyslovil názor, že súd mal povinnosť obligatórne zastaviť konanie z dôvodov vyššie uvedených, preto pri rozhodovaní o trovách konania mal vychádzať z plného úspechu žalovaného. Aj v prípade, ak by nedošlo k zastaveniu konania v celosti, z dôvodu nedostatku procesnej spôsobilosti žalovaného, mal súd vychádzať z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu, kde došlo v časti k zastaveniu konania (o určenie) v dôsledku späťvzatia žalobkyne (v ktorej časti žalobkyňa zavinila zastavenie konania).

15. V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 725/2015, ktorý upriamil pozornosť na rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 139/02 a II. ÚS 154/08, v ktorých Ústavný súd SR opakovane judikoval, že prílišný formalizmus pri posudzovaní úkonov účastníkov občianskeho súdneho konania (strán sporu) a nadmerný tlak na dopĺňanie takých náležitostí do procesných úkonov účastníkov, ktoré nemajú oporu v zákone, ktoré idú nad rámec alebo nemajú základný význam na ochranu zákonnosti, nie sú v súlade s ústavnými princípmi spravodlivého procesu. Žalobkyňa podotkla, že v písomnostiach, ktoré jej boli doručované, žalovaný vždy vystupoval ako „BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky“. Žalovaného označila v žalobe aj na základe listov, ktoré jej boli zo strany žalovaného doručované. Zároveň podotkla, že právny zástupca žalovaného ani vo vyjadrení zo dňa 6.9.2017 nenamietal procesnú subjektivitu spoločnosti, ktorú zastupuje. Preto navrhla, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu.

16. Žalovaný v odvolacej replike opakovane uvádzal skutočnosti obsiahnuté v odvolaní proti napadnutému rozsudku. Navrhoval, aby odvolací súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku procesnej podmienky konania a priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyňi v rozsahu 100%.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že odvolaním neboli napadnuté výroky II. a III. rozsudku, ktoré nadobudli právoplatnosť. Predmetom odvolacieho prieskumu boli iba výroky I. a IV., ktoré žalovaný napadol odvolaním.

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, okrem námietok voči výroku o trovách konania.

19. Rozsudok je v napadnutom vyhovujúcom výroku, t.j. vo výroku I. o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyňi sumu 255,13 € bezúročne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd v týchto výrokoch potvrdil v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

20. Odvolací súd dospel k záveru, že výrok IV. o náhrade trov konania je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože v tejto časti je rozsudok súdu nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

21. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 30. apríla 2019 o 09.45 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23.4.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

22. Žalovaný namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/, f/ a h/ CSP, t. j. t.j. že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

23. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a/ CSP je naplnený vtedy, ak súd konal napriek tomu, že neboli splnené procesné podmienky. Ide o podmienky, za ktorých súd môže konať a rozhodovať. Ide tu o vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t.j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu (právomoc, príslušnosť), procesné podmienky na strane účastníkov (procesná subjektivita procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci). Skúmanie týchto procesných podmienok je úradnou povinnosťou súdu počas celého konania. Výnimkou je skúmanie splnenia podmienky všeobecnej miestnej príslušnosti a osobitnej miestnej príslušnosti danej na výber, ktorú súd skúmal len na námietku žalovaného pri prvom procesnom úkone, ktorý mu patrí. Nedostatky niektorých procesných podmienok sú neodstrániteľné a prítomnosť takéhoto nedostatku bráni súdu v konaní a rozhodovaní, čo vedie k zastaveniu konania. V ostatných prípadoch je povinnosťou súdu nedostatok procesnej podmienky odstrániť. Vadou predpokladanou v § 365 ods. 1 písm. a/ CSP tak trpí konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek vyššie naznačeným nedostatkom. V prípade namietaného nedostatku príslušnosti súdu, o vadu konania v podobe nedostatku príslušnosti súdu pôjde iba v prípade, keď v konaní neboli dodržané ustanovenia o vecnej príslušnosti, osobitnej i výlučnej miestnej príslušnosti alebo o kauzálnej príslušnosti.

24. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

25. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

26. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

27. Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

28. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonanie ďalších dôkazov nebolo potrebné, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 a § 192 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver a nebolo zistené žiadne porušenie procesných práv ani iná vada konania, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok vo vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

29. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku vo veci samej, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

30. Žalovaný v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzal už v konaní pred súdom prvej inštancie a s ktorými sa súd náležite a správne vysporiadal pri rozhodovaní daného sporu, preto jeho odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a neumožňujú prijať iné závery.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

32. Žalobkyňa síce v žalobe označila ako žalovaného „CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783, právny nástupca : BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 47 258 713“, avšak v priebehu konania odstránila vadu spočívajúcu v neúplnom označení inak nepochybného účastníka, ktorým je žalovaný a s ktorým súd konal. Nešlo teda o nedostatok podmienky konania, ako to nesprávne namieta žalovaný, ale o vadu v označení strany sporu, ktorú žalobkyňa sama bez výzvy súdu odstránila.

33. Podaním doručeným Okresnému súdu Michalovce dňa 25.10.2017 žalobkyňa okrem iného doplnila úplný názov žalovaného : BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom, Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 902 konajúca prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava I, IČO: 47 258 713, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel : Po, vložka č. 2990/B (ďalej len „žalovaný“).

34. Odvolací súd vychádza z úvahy, že vada žaloby môže mať svoj pôvod aj v tom, že žalobca identifikuje žalovanú právnickú osobu pomocou jej organizačného článku. Pokiaľ tento organizačný článok nezameniteľne identifikuje konkrétnu právnickú osobu, ktorej určenie vyplýva z ostatných častí žaloby, najmä z opísania rozhodujúcich skutkových okolností, nepochybne sa jedná iba o nesprávne označenie inak nepochybného účastníka.

35. O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci, kde zo žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa domáha nárokov z úverovej zmluvy, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalovaného, v mene ktorého koná slovenská organizačná zložka BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. Táto organizačná zložka podniku teda nezameniteľne identifikuje žalovaného, ako to vyplýva z opisu rozhodujúcich skutkových okolností v žalobe, ako aj z priložených listinných dôkazov.

36. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že k vade v označení účastníka mohlo dôjsť aj z toho dôvodu, že pri písomnej komunikácii v súvislosti s predmetnou spotrebiteľskou zmluvou (výpoveď zmluvy o revolvingovom úvere a i.) žalovaný komunikoval so žalobkyňou výlučne prostredníctvom pobočky a sám žalovaný sa pri písomnej komunikácii označoval ako BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky. Žalobkyňa teda mohla konať v domnení, že takto správne označila žalovaného.

37. Z vyššie uvedených dôvodov nesprávne označenie účastníka je odstrániteľnou vadou žaloby, preto bolo povinnosťou súdu umožniť žalobkyni tento nedostatok napraviť. Keďže tak urobila sama, bez súčinnosti súdu, nebolo potrebné zo strany súdu vyzývať žalobkyňu na odstránenie väd v zmysle ust. § 43 O.s.p.

38. V prejednávanej veci ide o typický príklad, keď síce pri izolovanom posudzovaní účastníka, ako je označený v žalobe, tento nespĺňa podmienky spôsobilosti byť účastníkom konania, avšak so zreteľom k ďalším súvislostiam žaloby je možné dospieť k takej identifikácii žalovaného, ktorý už túto podmienku spĺňa. Práve právnické osoby svojim vnútorným členením a určením orgánov, ktoré konajú v ich mene, vytvárajú predpoklady pre subjektívne stotožnenie určitého článku (orgánu) vnútornej štruktúry s právnickou osobou ako takou. Ak v konkrétnom prípade zvolené označenie žalovaného objektívne vystihuje takéto stotožnenie a vznikne pochybnosť, či žalobca namiesto správneho a úplného označenia nepoužil k určeniu právnickej osoby nesprávne orgán, ktorý túto právnickú osobu reprezentuje alebo ktorý v jej mene koná, logicky túto procesnú situáciu treba interpretovať tak, že ide o nesprávne označenie žalovaného účastníka v žalobe, a teda o vadu žaloby, nie však o nedostatok podmienky konania, ktorý vedie k zastaveniu konania.

39. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov nebolo možné konanie zastaviť tak, ako to navrhol žalovaný v odvolaní a súd prvej inštancie postupoval vecne správne, ak žalobkyni umožnil odstrániť vadu žaloby a následne v konaní pokračoval so žalovaným ako s účastníkom, ktorý má právnu subjektivitu.

40. Za nedôvodnú odvolací súd považuje aj námietku žalovaného o premlčaní uplatneného nároku.

41. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že predmetná úverová zmluva je bezúročná a bez poplatkov v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 253/2001 Z.z., pretože neobsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. h/, j/, k/ zákona č. 258/2001 Z.z.. V dôsledku uvedeného žalobkyňa bola povinná žalovanému uhradiť iba sumu, ktorá jej bola zo strany žalovaného poskytnutá, a preto zo žiadnej ňou uhradených splátok nebolo možné započítať časť splátky na istinu a časť na úroky a poplatky. Z uvedeného dôvodu všetky splátky uhrádzané zo strany žalobkyne je nevyhnutné považovať za splátky istiny a naopak žiadnu časť z týchto splátok nemožno považovať za platbu zmluvných úrokov alebo súvisiacich poplatkov.

42. Pri postupnom pokračujúcom získavaní majetkových hodnôt, treba z hľadiska premlčania za samostatné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať nároky, ktoré vznikli zo samostatných oddeliteľných prípadov bezdôvodného obohatenia, aj keď ide o rovnaké subjekty a rovnaké skutkové podstaty zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie. Na uplatnenie každého takéhoto nároku začína plynúť premlčacia doba osobitne. Ak však nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia tvorí jeden celok, premlčacie doby začínajú plynúť až po skončení bezdôvodného obohacovania sa.

43. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne poukázal na to, že v lehote 3 rokov pred podaním žaloby (doručenej súdu 2.5.2017) žalobkyňa uskutočnila výbery v sume 2.620,69 € a vklady v sume 3.956 €, kde rozdiel medzi týmito sumami predstavuje čiastku 1.335,31 € (o túto sumu prevyšujú vklady žalobkyne v relevantnom období ňou uskutočnené výbery). Z uvedeného je zrejmé, že v tejto dobe žalobkyňa uhradila žalovanému viac ako bola povinná uhradiť na základe zmluvy o úvere, ktorá je bezúročná a bez poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného žalovaný nedôvodne namietal premlčanie nároku žalobkyne.

44. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. ako vecne správny potvrdil.

45. Odvolací súd ako dôvodnú vyhodnotil námietku žalovaného o nedostatočnom odôvodnení výroku o trovách konania.

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 cit. ust. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že v sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, t.j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Strana, ktorá mala plný úspech vo veci, má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Ak strana nemá plný úspech vo veci, vždy má čiastočný úspech vo veci, t.j. každá strana (žalobca aj žalovaný) je sčasti úspešná a sčasti neúspešná. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 255 ods. 2 CSP určí pomer úspechu a neúspechu strán sporu. To vyžaduje určiť pomer úspechu oboch strán vo veci a od úspechu víťaznej strany sporu odčítať jeho neúspech (t.j. mieru úspechu druhej strany). Vo výške rozdielu má účastník právo, aby mu druhý účastník (druhá strana) nahradil pomernú časť trov, ktoré vynaložil pri účelnom uplatňovaní alebo bránení práva. Len ak je pomer úspechu oboch strán zhruba rovnaký, súd rozhodne, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

48. Súd prvej inštancie v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol pri odôvodnení výroku o náhrade trov konania iba to, že postupoval podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, t.j. v zmysle zásady úspechu vo veci. Následne uviedol, že náhradu trov konania priznal úspešnej žalobkyne. V odôvodnení rozhodnutia však absentuje akékoľvek vysvetlenie na základe akých úvah dospel k záveru o plnej úspešnosti žalobkyne. Z odôvodnenia nie je zrejmé akým spôsobom sa vysporiadal so skutočnosťou, že žalobkyňa si v konaní uplatňovala aj určovacie nároky, (určenie, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov

a určenie, že zmluva je neplatná) a domáhala sa aj úrokov z omeškania, v ktorej časti zobrala žalobu späť a konanie bolo v tejto časti zastavené.

49. Dôvody rozhodnutia v časti týkajúcej sa výroku o trovách konania nemôžu zistiť nielen strany sporu, ale ani odvolací súd pri svojej prieskumnej činnosti v rámci odvolacieho konania. Rozsudok je tak vo výroku o trovách konania nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov.

50. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva (konkrétne právo účinne sa brániť proti rozhodnutiu súdu) v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

51. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok v napadnutej časti v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie (§ 391 ods. 1 CSP).

52. Úlohou súdu v ďalšom konaní bude posúdiť pomer úspechu strán sporu, vyporiadať sa s námietkami žalobcu a opätovne rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť tak, aby malo všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 220 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

53. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

54. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).
Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).